Josef Vohnout: Otesánek má hlad

- CZ24 News | 25. května 2023

ČESKO: Tlusťochu zaplať, Otesánek je hladový. Česká televize a Český rozhlas mají nedostatek peněz, požadují navýšení daně z přijímačů, která je v rámci matení veřejnosti vytrvale nazývána koncesionářský poplatek. Výběr peněz stagnuje a nedaří se udržovat životní styl jejich zaměstnanců. Proto je potřeba přitvrdit, neboť bez služeb těchto dobrodinců by se demokracie již dávno zhroutila. Za takovou významnou službu veřejnosti nechtějí skoro nic a tak je navýsost spravedlivé zvýšit nejen přítok peněz, ale i okruh plátců této daně. I když nejspravedlivější by byla daň z očí a uší, protože kdo je má, ten je může zneužívat k neplacenému sledování. Ale na to asi již brzy dojde.

Kvalita je kvalitní, protože kvalitně děláme kvalitu

Soudruhu řediteli televize, která má s Českou republikou společný jen ten název, se doslova rozhořely tváře, když vyprávěl o záslužných činech na poli nezávislého zpravodajství a udržení kvality vysílání, které současný mizerný příjem z nepatrných poplatečků už nepokryje. Vždyť co to dneska je sedm miliard? Za to už skoro nic nepořídíte. Co na tom, že existuje množství podstatně lepších pořadů pořízených za zlomek ceny, které soutěží o pozornost diváka. Soutěžení by veřejnoprávní média uvrhla do vulgárního světa tržní ekonomiky a to by byla nesmírná škoda, protože by utrpěla kvalita. A o tu jde přece především a tím jsou veřejnoprávní média pověstná. Skvělou kvalitu práce České televize a objektivní novinařiny nejlépe mimo jiné vystihují svévolné zásahy do projevů prezidenta Zemana a takové trochu vylepšení projevu státního prezidenta Pavla. Když jsme u těch prezidentů, ani raději nezmiňuji památné speciály s nepokrytou agitací proti Trumpovi. Či zcela nepokrytou předvolební agitaci pro současného prezidenta, vymlčování podstatných informací nejen za covidu nebo úžasné a pověstné objektivní debaty, kde se kandidáti spolu ohnivě přou, zda je liberální demokracie skvělá nebo jen úžasná.

Svévolné sledování televize na mobilu a zdarma

Jako klíčový argument nutnosti rozšíření okruhu poplatníků byla uvedena nutnost boje s mobilními záškodníky. Teda, ne že by ti záškodníci byli motorizovaní, ale zcela svévolně si sledují televizi na mobilu. Doslova jsem otvíral ústa úžasem nad drzostí majitelů chytrých mobilních telefonů, kteří tu záplavu kvality sledují a naprosto zchytrale neplatí nic. Rozhořčilo mě to a zarmoutilo. Takový nevděk. Dovolil bych si, soudruhu řediteli, iniciativně navrhnout lepší řešení. Prostě vysílání České televize zakódujme a těm darebákům, co se chtějí dívat načerno, nedáme nic. Hej, ti budou zklamaní! Budou zoufale bloudit po ulicích bez informací a jejich životy budou ztraceny. Však ještě rádi zaplatí. Ale ne, to by bylo příliš kruté. Tak jim raději placení milosrdně nařídíme zákonem, abychom je ochránili před takovou hroznou věcí.

Zajímalo by mne, jak se bude prokazovat vlastnictví počítače nebo mobilu. Nejspíš to bude podobně jako v současném zákoně, kdy jakmile jste připojeni na elektrickou síť, tak jste v podezření a budete čestně prohlašovat, že nevlastníte mobilní telefon. Protože ale není moc možností, jak neplatícím zločincům dokázat, že mají mobil, tak analogicky stejně budou nejspíš poskytována data od provozovatelů mobilní sítě. Ti informaci o vlastnění mobilního telefonu a jeho typu včetně majitele k dispozici prakticky vždy mají. Jenom tak na okraj ke všem těm dobrákům, kteří plácali něco jako – no a co, že někdo ví, co mám za mobil. Svěřit osobní data komukoliv je vždy ke škodě. V této věci je nepodstatné, jestli to bude v zákoně hned nebo až po dalším sténání o potížích s nepoctivými neplatiči.

Vsaďte své peníze

Říká se, že když něčemu věříte, tak musíte svou víru podložit penězi. Pokud soudruzi novináři věří, že jejich práce je užitečná veřejná služba, tak se jistě najde dost lidí, kteří jim za jejich práci zaplatí. Osobně mi nepřijde spravedlivé, že jedna parta novinářů je placena z daní a druhá parta si na sebe musí vydělat. Když porovnám práci jedněch a druhých, tak mi moc rozdílů nevychází. Co třeba takový soudruh Jiří X. Doležal, který musí na svém politicky pravověrném plátku doslova žebrat o příspěvek? Jeho ideová ryzost je nepopiratelná. Nechcete se s ním o koláč podělit? Zvlášť, když jejich tým posílila taková hvězda veřejnoprávní novinařiny. Když se podívám například na pana Veselého, tak si kladu otázku, jak si na sebe dokáže vydělat, i když se také zabývá politikou? Přestože dostal mnoho negativních cen, tak jeho obliba mezi diváky stoupá a uživí se. Dělá svůj pořad za zlomek ceny, za které to dělají média veřejné služby. Dokonce svou cenu Zlatý citrón úspěšně vydražil. Možná právě proto mu nedokážete přijít na jméno? Že ukazuje, že to jde? A když se mi nelíbí, tak se na něj nebudu dívat, natož mu něco platit.

Když už tak vzletně hovoříme o penězích, službě veřejnosti, transparentnosti a takových pěkných věcech, tak jsem se chtěl zeptat, jak je televize daleko s uveřejňováním informací? Proč se televize tak dlouho bránila odpovědi na otázky, jak hospodaříte a co kolik stojí? Dokonce ve svém objektivním zpravodajství ani nepípli o svých prohrách u soudů v dané věci. Chápu, že plebs, má držet klapačku, klopit a ne se drze ptát, protože služby poskytované Českou televizí jsou ryzí dobro a kdo se ptá, nahrává Putinovi. Otázka, co vlastně za své tzv. koncesionářské poplatky divák získává, je naprosto nemístná. Získává přece kvalitu, objektivitu a posvátnou nezávislost novinářů. Zejména však pluralitu názorů, které je v televizi celé široké spektrum.

Pokud chcete argumentovat, že média veřejné služby nejsou od toho, aby dávala prostor kdekomu, ale vytvářela nebo zprostředkovávala objektivní informace, tak bych si dovolil srovnání ohledně informování o protivládních demonstracích. Když byly zaměřeny proti vládě Andreje Babiše, tak soudruzi z Miliónu chvilek snad neslezli z obrazovky. Jde-li ale o pana Rajchla, srovnejte si, jak o něm informují. Ať se mi jeho názory líbí nebo ne, tak musím uznat, že s minimálními náklady dokázal zorganizovat na české poměry nevídané politické vření a stal se určitým hybatelem. Proto součástí objektivní informace je i jeho náhled na politické dění v republice, protože už není kdekdo, ale dokázal za svou vizí shromáždit nemalý počet stoupenců. Do objektivního informování také nepatří tendenční rozhovory, nálepky, či škatulkování názorů do správných přihrádek.

Média veřejné služby jsou naprosto nepostradatelná

Neznám jiné médium, které by bylo více vzdáleno názorům a postojům běžného občana než Česká televize. Média veřejné služby jsou hlásnou troubou zvrácené propagandy a jejich nezávislost je pouze prohlášení nemající s realitou nic společného. Protože nic jako nezávislá média neexistuje. Být nezávislý, co to vlastně je? V šedé teorii je to možnost psát si zcela ve shodě se svobodou slova cokoliv a předkládat informace jaké chci. Což mimochodem všeobecně funguje. Každý má možnost založit si webovou stránku nebo využít sociální sítě a psát si cokoliv. Ech, moment, zas tak úplně cokoliv ne. Pominu-li zcela jasně kriminální názory, tak tu máme otevřenou cenzuru na sociálních sítích, či z politických důvodů vypnuté weby. Jejich názory a svobodu zaštítila Česká televize a v rámci veřejné služby jim umožnila pokračovat v publikování jejich názorů. Aha, to se vlastně nestalo. Ale zase na druhou stranu v televizi jim dali možnost se vyjádřit nebo totéž například organizátorům demonstrace Česko proti bídě. Dali jim prostor srovnatelný s jinými podobnými akcemi, pozvali je k debatě, aby obhájili své teze a řekli národu v rámci objektivní žurnalistiky svůj pohled na věc. Ehm, moment, to se vlastně taky neudálo. Tak k čemu je Česká televize? Aby pouštěla jen správné vládou schválené názory? Aby národu sdělovala, co si smí myslet? Nebo aby formovala veřejné mínění správným směrem? Nadávky a nálepky těm, kteří s jejími názory nesouzní? Kdy

naposled jste z úst novinářů České televize slyšeli něco, co není čistá pravověrná ideologicky prověřená propaganda? Možná si někdy zamňoukají, ale to je trochu jiný druh vyjadřování, který ilustruje soudružskou atmosféru mezi zaměstnanci.

Dokonce se nechal slyšet soudruh Jurečka, že právě za covidu se ukázala naprosto nepostradatelná role veřejnoprávních médií a jejich důležitost. Nevím, kde soudruh Jurečka žil nebo pobýval v té době, ale osobně si pamatuju akorát na vysílání prokládané reklamou na covidí smrt, která přesvědčovala celý národ o tom, že čínská chřipka je něco jako mor stříknutý rakovinou. Nějak si nevzpomínám, že by do debat o covidu byly zvány osobnosti, které nesouhlasily se směřováním boje s virem. Naopak, televize je aktivně vymlčovala a dehonestovala. V době covidu se ukázalo, že profesionální novináři shořeli jako papíroví čerti a jejich informace v porovnání s tzv. dezinformační scénou se ukázaly být v lepším případě jen smyšlenky.

Jaro alternativních médií

Alternativní média doslova rozkvétají a rozšiřují se právě díky neschopnosti veřejnoprávních médií přinášet objektivní informace. Pokud by totiž média veřejné služby fungovala tak, jak by měla, tak těžko budou úspěšnější amatérští novináři, co svou práci dělají doslova na koleně. Pokud by dělala svou práci poctivě, těžko by pak generál soudruh státní prezident mohl prohlašovat něco v duchu toho, že názory dezolátů nikoho nezajímají. Ti totiž mají jenom právo mlčet a platit si ty, co jim spílají. Protože významná část lidí nesouhlasí se zaměřením informací produkovaných současnými médii veřejné služby, proto je alternativa tak čtená. Kdo by četl nějaké plátky, když by v televizi měl celé názorové spektrum? Kdo by využíval jiná média, když by v televizi měl možnost vidět a slyšet opravdovou paletu názorů bez podsouvání, co je a co není správný názor? Nebo šílení o změně klimatu. Jak často se v televizi objevují názory, které nesouzní s bojem za bezuhlíkový svět? Troufnu si říct, že s pošahaným klimaaktivismem nesouhlasí snad prakticky všichni. Jak se to odráží na vysílání? Kde je třeba nějaká analýza, co pro ekonomiku nebo obecně pro život bude znamenat zákaz spalovacích motorů? Když jsme u těch aut, kdy naposledy jsme viděli například skutečně kritickou reportáž o tom, jak bodový systém přispěl k bezpečnosti na silnicích? Nebo jak pomohlo měření rychlosti matkám s kočárky ve městech? Jakpak jste bojovali za svobodu tisku, když byly vypnuty weby? Kolik takových svinstev by si moc mohla dovolit, kdyby média veřejné služby dělala svou práci? Poptávka po informacích tu zjevně je, ale když není uspokojena, lidé si najdou jiné zdroje. Když se porovnají náklady na propagandistickou mašinérii jakou je Česká televize a náklady na alternativní média, která mají už dnes velmi značný dosah, tak vychází zcela jednoznačně, že Česká televize je velmi hrubě přefinancována a její novináři odvádí dost mizernou práci. Veřejnoprávní média jsou typickou veřejnou službou, o kterou málokdo stojí, její kvalita je značně pochybná a provedení drahé. Takže, soudruhu řediteli, nezbyde nic jiného, než škrtat, hledat úspory a začít přemýšlet, co zrušit nebo kde si na trhu najít další zdroj příjmů.

Myslím si, že veřejnou službu jakou představují současná Česká televize a Český rozhlas postrádat nebudu. Pokud ji stát potřebuje pro informování, tak ať si ji platí z výnosu daní. Pokud ji někdo bude postrádat, tak ať si ji platí sám za sebe podobně jako třeba Netflix nebo se využije financování z reklamy. Řešení je snadné, soudruzi, najedete na samofinancování a máte po starostech. Ukáže se zcela přesvědčivě, za kolik stojíte. Pokud si na sebe vyděláte, tak super, ne? Alespoň nebudete muset neustále žebrat u poslanců o zvýšení příspěvku a budete si moci psát, co se vám zlíbí. A o tu svobodu vám především jde, ne?

AUTOR: Josef Vohnout

ZDROJ: dfens-cz.com